

eorum qui Europam, perferunt feruile iugum aequo animo. Et ob hoc tyrannica sunt huiusmodi regna: sed habent securitatem, quia more & legibus consistunt. Et ea de causa custodiam habent regiam, non tyrannicam: reges enim a ciuibus custodiuntur: tyranni verò ab externis mercede conductis, & reges secundum leges, & volentibus: tyranni verò iniuriis dominantur. itaque alteri a ciuibus custodiuntur, alteri contra ciues custodiam parant, sunt igitur hæc, de quibus dictum est, duæ species monarchiæ. Tertia est species, vr antiquitus in Græcia fuisse, quos vocabant Aesymnetas. Est autem hæc, vt simpliciter dicamus, electiua tyrânis, differens à Barbarica, non eo quòd non legitime, sed eo quòd non consuetè: potestas autem huiusmodi, aut viuente eo durabat, aut tempore quodam præfinito, vel rebus gestis finiebatur, qualem elegerunt quandoque Mitylenæi Pittacum aduersus exules suos, quibus præerant Antimenides & Alcaeus poëta, ostendit hoc Alcaeus in quodam loco suarum carminum. increpat enim, quòd Pittacum hominem obscuri generis laboranti ciuitati præfecerint, tyrannum plausu frequentantes. Huiusmodi igitur species, quia tyrannicæ sunt, dominationem habent: quia vero electiuae sunt, & volentium, regiae. Quarta species regni est, quales erant heroicis temporibus spontanea secundum morem & legem, propter beneficia enim à patribus collata in populos, vel per artes, vel per bellum, vel per congregationem in vnum, vel propter acquisitionem regionis delatum fuit eis regnum de popularum voluntate & successoribus. Id erat secundum morem. Hi & imperium habebant belli, & rei diuinæ cultum exercebant: nisi talia essent sacrificia, quæ sacerdotium requirerent, & præterea de controuersis iudicabant, & hoc faciebant alij iureiurando præstito, alij sine iureiurando, erat autem illis iusurandum, per sceptri elevationem. Veteres igitur illi reges antiquis temporibus ciuitates, & gentes, & nationes externas continuo gubernabant, postea vero, partim ipsis regibus dimittentibus, illud solum in quibusdam ciuitatibus relictum est regibus, vt ceremoniarum erga Deos haberent facultatem, ac belli duces in externis essent. Regiæ ergo

A *ἀπὸ τῶν Εὐράπειν, ὑπομνήσοι τῶν δεσποτικῶν ἀρχῶν, οὐδὲν δυσχεραίνοντες. τυραννικῆ μὲν οὐκ διὰ τὸ τιμωρὸν εἶσιν ἀπραγξαίεσ δὲ, διὰ τὸ πάτεσαι καὶ κατὰ νόμον εἶναι. καὶ ἡ φυλακὴ δὲ βασιλική, καὶ οὐ τυραννική, διὰ τῶν ἀντὶ τῶν αἰτίων· οἱ γὰρ πολῖται, φυλάσσοιεν ὄπλους τοῦ βασιλέως· τοῦ δὲ τυραννικοῦ, ξενικοῦ. εἰ μὲν γὰρ, κατὰ νόμον, καὶ ἐκόντων οἱ δὲ, ἀκότων ἀρχισιν. ὡς δὲ οἱ μὲν*

B *παρὰ τῶν πολιτῶν· εἰ δὲ, ὅπῃ τοῖς πολιταῖς ἔχοισι τῶν φυλακῶν. δύο μὲν οὐκ εἶδη ταῦτα μοναρχίας· ἕτερον δὲ ὅπερ ἴσθι ἐν τοῖς ἀρχαῖοις Ἑλλησιν, οὐκ ἠελοδοτὸν αἰσυμνήτας. ἐστὶ δὲ τῶν, ὡς ἀπλάως εἰπεῖν, ἀρετῆ τυραννικῆ· διαφέρουσα δὲ τῆς βαρβαρικῆς, οὐ τῶ μὴ κατὰ νόμον, ἀλλὰ τῶ μὴ πάτεροι εἶναι μόνον. ἦρχον δὲ οἱ μὲν διὰ βίου τῶν ἀρχῶν τῶν τῶν· οἱ δὲ, μέγιστη πινῶν ἀρεσιμῶν χάριον ἢ ἀρεσιμῶν· ὅθι εἰλότων ποτε Μιτυληναῖοι Πιπτακὸν παρὸς τοῖς φυλάξαι, ὧν παρεσιμῶν κέσταν Ἀντιμενίδης καὶ Ἀλκαῖος ὁ ποιητής. διηλοῖ δὲ Ἀλκαῖος, ὅτι τυραννικοῦ εἴλοντο τὸν Πιπτακὸν, ἐν τινε τῶν σχολίων μελῶν. ὅπῃ τιμωρὸν ὅτι τὸν κερκοπατεῖδα Πιπτακὸν πόλειως ταῖς ἀρχαῖα καὶ βαρβαρικοῦ εἶσεσαντο τυραννικῶν, μέγιστη ἐπειρόντες ἀοικείας.*

D *αὐτῶν μὲν οὐκ εἰσὶ τε καὶ ἦσαν, διὰ μὲν τὸ τυραννικῆ εἶναι, δεσποτικῆ· διὰ δὲ τὸ αἰρεται, καὶ ἐκόντων, βασιλικῆ. τέταρτον δὲ εἶδος μοναρχίας βασιλικῆς, αἱ κατὰ τοῖς ἡσθητικοῖς χάρισι ἐκονοῦσιν τε καὶ πάτεσαι γιγνώσκουσι κατὰ νόμον. διὰ τὸ τοῖς παρὸς τοῖς χυμῶσιν τῶ πλήθους διεργάτας κατὰ τέχνας ἢ πόλεμον, ἢ διὰ τὸ συναγαγεῖν, ἢ πορεύσαι χώρην, ἐγγίγναι βασιλεῖς ἐκόντων, καὶ τοῖς παραλαμβάνουσι πάτεροι. κύριοι δὲ ἦσαν τῆς τε κατὰ πόλεμον ἡγεμονίας, καὶ τῶν δυσσιῶν, ὅσαι μὴ ἔραται καὶ κατὰ τοῖς, ταῖς δίκαις ἔκρινον. τῶτε δὲ ἐπίκου, οἱ μὲν, ἐκ ὀμνύοντες· οἱ δὲ ὀμνύοντες· ὁ δὲ ὄρκος ἴσθι τῶ σὴν πῶσιν ἐπειράτας. οἱ μὲν οὐκ ὅπῃ τῶ ἀρχαῖων χάριον, καὶ τὰ κατὰ πόλιν, καὶ τὰ ἐνδημα, καὶ τὰ ὑπὸ βία, συνεχῶς ἦρχον ὑστέρων δὲ, τὰ μὲν ἂν τῶν παρεόντων τῶν βασιλευσιν, τὰ δὲ τῶν ὄχλων παραγεμῶσιν, ἐν μὲν τῶσιν ἄλλαις πόλεσι δύσται κερτελεῖσθισιν τοῖς βασιλευσιν μόνον· ὅπου δὲ ἄξιον εἰπεῖν*

εἶναι βασιλείαν, ἐν τοῖς ὑπὸ βίῶσιν τῶν πολυμικῶν τῶν ἡγεμονίαν μόνον εἶχον. Βασιλείας μὲν